

חוק תשלום פיצויים מאיטליה (תיקון), תשי"ז – 1956 *

1. במקום סעיף 1 לחוק תשלום פיצויים מאיטליה, תשט"ו – 1955¹ (להלן – החוק העיקרי), יבוא סעיף זה:

1. בחוק זה – הגדרות

”מטלטלין תפוסים” – מטלטלין שהיו במלחמת העולם השנייה נתונים לאמצעים כגון תפיסה, עיקול או פיקוח, כשהיו במעבר בשטח איטליה או במקום אחר שהיה כפוף אותה שעה לריבונות איטלקית ונאבדו או ניוקו בימי מלחמת העולם השנייה כתוצאה מאמצעים אלה, הן במישרין והן בעקיפין;

”תובע” –

(1) תושב ישראל שהיה בעל מטלטלין תפוסים, שעה שנאבדו או ניוקו;

(2) יורשיו של אדם כאמור בפסקה (1), שנפטר לאחר תחילתו של חוק זה, כל יורש לפי חלקו בעזבון;

אולם הועדה המוקמת לפי חוק זה רשאית, אם ראתה שבנסיבות הענין מן הצדק לעשות כן, לראות כתובע –

(א) יורשיו של אדם כאמור בפסקה (1) שנפטר בין יום כ"ז בסיון תשי"ד (28 ביוני 1954) לבין יום תחילת חוק זה;

(ב) תושב ישראל שהוא יורשו או יורש יורשו של מי שהיה בעל מטלטלין תפוסים שעה שנאבדו או ניוקו, אם לגבי התביעה כולה ואם למקצתה, הכל כפי שייראה בעיני הועדה;

”תביעה” – תתפרש בהתאם למונח ”תובע”.

2. אחרי סעיף 4 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלה:

4. הועדה תאשר את התביעות על יסוד משקל המטלטלין התפוסים למרד לשם קביעת פיצויים לסוגיהם.

4. הועדה רשאית, בשעת ההכרעה בתביעה, להתחשב בכל פיצוי על הנזק או האבדן של המטלטלין התפוסים שניתן לתובע או שצפוי לו מכל מקור אחר, וכן רשאית היא להתנות את התשלום לתובע כתנאים הנראים לה לשם עשיית צדק לכלל התובעים, לרבות מתן תשלום בתורת הלוואה.

3. האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה: “(ב) מי שקיבל לפני תחילתו של חוק זה כספים מאוצר המדינה על חשבון הסכומים המשתלמים לפי חוק זה, רשאית הועדה לחייבו בהחזרת כספים אלה במידה שאותו אדם אינו זכאי להם לפי חוק זה.”

* נחקק בכנסת ביום כ"ה בחשוון תשי"ז (30 באוקטובר 1956); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 275, תשי"ז, עמ' 26.
¹ ס"ח 186, תשט"ו, עמ' 114.

4. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

11א. מסמכים שהגיש תובע לוועדה לפי דרישתה, למעט מסמכים לאימות
פטור ממס בולים
תביעתו, יהיו פטורים ממס בולים.”

5. הועדה רשאית לבטל או לשנות החלטה שניתנה לפני פרסום חוק זה ברשומות במידה
שהדבר דרוש כדי להתאים את ההחלטה להוראות חוק זה.

6. תחילתו של חוק זה היא ביום תחילתו של החוק העיקרי.

תחילה

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

